

متن پرسش

سلام علیکم: حضرت عالی در کتاب «آنگاه که که فعالیت های فرهنگی پوچ می شود» با نقل شعری از امام (ره)، آیه امانت را چنین تفسیر کرده اید که این ظلوم و جهول بوده حمل بر مدح انسان توسط خدا شده است. همچنانی که خود شما هم صریحا ذکر کرده اید. حالا سوال: آیا می توان گفت که نظر قطعی امام (ره) نسبت به تفسیر این آیه چنین است یا خیر صرفا امام (ره) یک تفسیر ذوقی از آیه بیان کرده اند؟ آیا از شعر می توان نظر ایشان را فهمید یا خیر؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید واقعاً آیه‌ی مذکور می‌خواهد انسان را مدح کند زیرا حمل امانت الهی یک کمال است و نه یک عصیان. موفق باشید